

mindsfet, at det hele ikke vilde have stort at betyde. Dernæst var der ogsaa en anden Ting, som jeg vil minde om i Forbindelse med disse Bemærkninger om, hvorledes Sagen tidligere er bleven set fra Rigsdagens Side i Mod sætning til det nævnte Mindretal i Landstinget. Det er det, at Loven skulde kunne strække sine Virkninger ogsaa ud over Kjøbenhavn. Dette er netop noget, som fra Rigsdagens Side er blevet fremtvunget eller blevet urgeret meget stærkt, at den skulde. Mit første oprindelige Forslag gik egentlig kun ud paa at ordne Forholdene i Kjøbenhavn, men det er netop her i Rigsdagen, baade i det andet Ting og i dette under Sagens tidligere Behandling blevet fastholdt meget stærkt, at man trængte til en saadan Ordning ogsaa udenfor Kjøbenhavn, og derfor vilde have det med ind under Loven. Ogsaa paa dette Punkt er der, naar man vil have det indskrænket til Kjøbenhavn alene, nu fremkommet Ansæelser og Meninger, som jeg begyndte med at sige, i sit modsat Retning af, hvad der tidligere er fremkommet under Sagens Behandling. Naar jeg nu i det andet Ting — jeg tror ikke, man er berettiget til at sige, at jeg stiller mig egentlig afvisende — fraraadede og modsatte mig det af Mindretallet stillede Forslag, var det ikke blot, fordi jeg tror, at dette Forslag ikke er hensigtsmæssigt og ikke vil tilvejebringe nogen tilfredsstillende Ordning, men ogsaa fordi det forekommer mig, at der var meget ringe Ud sigt til, at noget kunde gennemføres i denne Sag, naar man nu skulde fuldstændig forlade alle tidligere Spor, som denne Sag havde været inde paa, og gaa over til noget helt andet. Men Grunden til, at jeg i Realiteten ikke tror, at denne af Mindretallet foreslaede Ordning vil virke heldig er egentlig i Korthed den, at jeg ikke kan tænke mig, at en saadan Ordning vil gøre den private Virksomhed for at staffe Arbejdsgiverne Lyende eller paa den anden Side Lyendet Plads hos Arbejdsgiverne overflødig ved en saadan Indretning. Jeg kunde forstaa, om man vilde oprette et Arbejdsanvisningskontor, thi andet blev en saadan Institution jo ikke. Saa vidt jeg forstod det ærede Mindretal i det andet Ting og det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgfreds (Hørdum) i Dag, er det hel-

ler ikke Meningen, at det skal være andet. Et saadant Arbejdsanvisningskontor kan jeg forstaa, at man vilde indrette, og jeg vil heller ikke bestride, at det kunde have sin Nytte, men jeg tror, det vilde være urimeligt ved Siden deraf at foebjude al privat Virksomhed, for at Husbond eller Arbejdsgiver, hvad man nu vil kalde ham, kunde finde Lyende, eller omvendt Lyendet kunde finde Arbejdsgiver. Jeg tror, det vilde blive et Savn, og at der vilde blive skabt en Tilstand, som vilde være utilfredsstillende for mange; thi der er dog mange Tilfælde, naar en Mand, i Særdeleshed paa Landet, vil have Arbejdere eller Lyende af en vis Art, hvor det ikke er let for ham saaledes at finde dem, og heller ikke just bestemt for ham at gaa til et Arbejdsanvisningskontor. Naar han ikke netop der finder nogen, som tilfredsstiller ham, og som kan afhjælpe den Trang, han har, hvad skal han da gøre? Saa er det unaturligt ikke at maatte henvende sig til Folk, som vilde udvise en positiv Virksomhed i den Henseende, som vilde skrive til Forretningsvenner i andre Dele af Landet og opfordre dem til at gøre arbejds søgende Individuer opmærksomme paa, at der paa et andet Sted i Landet var Trang til saadanne Folk. Det er, forekommer det mig, en meget naturlig Virksomhed, som Substitum ikke kan undvære, og som, naar det ikke forbindes med lovnagtige Føregivender eller andre Utilbørigheder, i sig selv er gavnlig, thi man kan dog virkelig ikke sætte Djet paa det f. Ets., at Lyendet paa et bestemt Sted af Landet kan være tjent med, at der ingen Konkurrence er, thi saa maa vi erindre, at netop den Behagelighed for Lyendet paa et bestemt Sted af Landet, at det maaske i en eller anden Henseende kunde opnaa bedre Vilkaar, fordi der ingen Konkurrence er, er en Omstændighed, der bevirker, at der maaske andre Steder gaar Lyender ledige, som ikke kunne finde Anvendelse. Selv om man vilde mene — og det har jeg ikke noget imod, det bestrider jeg ikke — at maaske et Arbejdsanvisningskontor kunde være nyttigt, tror jeg ikke, det vilde være nogen heldig Ordning, eller at det vilde være berettiget, at man ved Siden af at oprette noget slikt forbød al privat Virksomhed for at bringe Arbejdsgiver og Arbejds søger i Forbindelse med hinanden eller til Overenskomst. — De enkelte Be-